

Kreds, saaledes at der blev en ny Kreds omkring Randers, en ny Kreds af den nordre Del af Holstebrofredsen med lidt Støtte fra Naboegnen, og at endelig Skanderborgkredsen blev delt i en Skanderborgkreds og en Silkeborgkreds, ligeledes med Tilknætning af nogle Kommuner af de nærliggende Valgkredse. Med denne Endring vil jeg for mit Bedkommende antage, at der er gjort tilstrækkelig Fyldest for at raade Bod paa de foreliggende Mangler, og jeg vil antage, at Tinget og Rigsdagen i sin Helhed vil have vist sin Grundlovstrofast, sin Hensyntagen til Grundlovens Fordring ved i Realiteten at faa gennemført en Ordning, der virkelig raader Bod paa de værste Savn, i Stedet for at blive staaende alene ved et negativt Spørgsmaal: Enten—Eller.

Første Viceformand (S. C. Christensen): For en kort personlig Bemærkning giver jeg Ordet til Folketingsmanden for Svendborg Amts 5te Valgkreds.

Høgsbro: Det ærede Medlem, som nu talte, spurgte mig, hvorledes jeg som Folketingets Formand havde kunnet stille dette Forslag til Forhandling, naar jeg anser det for stridende mod Grundloven. Jeg maa dertil svare, at dette Spørgsmaal har jeg ogsaa taget under alvorlig Overvejelse, thi min Stilling til dette Forslag og lignende Forgængere af det har, som jeg i flere Aar gennem Udvalgsbetænkninger og mundtlige Udtalelser her i Tinget har hævdet, været den, at efter min Opfattelse var det stridende mod Grundloven. Men naar jeg ikke desmindre ikke har villet gøre det gældende fra Formandspladsen, er det, fordi denne Sag har en lang Historie og efterhaanden er vokset op fra et mindre omfattende Forslag til at blive mere og mere indgribende, og det er nu kommet til os med baade Regeringens og Landstingets Tilslutning saaledes, at jeg ikke troede at burde sætte mit personlige Skøn lige over for de andre Lovgivningsmagters, men derimod at maatte overlade til Tinget selv at afgøre, om det fandt Forslaget stridende mod Grundloven eller ikke, og jeg tror i saa Henseende at kunne henvise til, at flere foregaaende Formænd i Folketinget have i lignende Tilfælde ogsaa ment at kunne strække sig saa vidt. Dette er Grunden til, at jeg ikke har kunnet tro mig forpligtet til i dette Tilfælde at modsætte mig Tingets Behandling af Forslaget.

Mølgaard-Nielsen: Da dette Lovforslag blev behandlet i det andet Ting i

Fjor, hvor det blev omformet saaledes, som det her er kommet til at foreligge, gif det igennem de fleste Betragtninger af Sagen, at man skulde komme til at bøde paa de værste Mangler, afhjælpe de største Uretfærdigheder, at det nok for en længere eller kortere Tid kunde være brugeligt, og at det var en Form, som man nok kunde være tjent med. Jeg tillod mig ved Behandlingen af denne Sag i dette Ting at minde om, at jeg saa det langt fra saaledes, og jeg henvendte mig til den Anledning paa Holstebrofredsen. Naar Forslaget nu er forelagt i Landstinget i Aar igen i samme Skikkelse, hvori det blev vedtaget i Landstinget i Fjor, saa var der ogsaa ligesom lidt Stemning for, at det vistnok kunde være rigtigt, hvad jeg havde sagt her i Tinget i Fjor, nemlig at man gjorde Holstebrofredsen Uret. Dette blev hævdet fra forskellige Sider, men der blev fra anden Side, nemlig fra det ærede Medlem, som var Ordfører for Forslaget, hævdet, at det var vanskeligt at faa det ordnet anderledes. Han gjorde nemlig gældende, at der var nærmest taget Sigte paa at bedre Købstædernes Valgforhold, idet Kredsen for deres Part skulde være nok saa mange, som de nu ere. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse blot et Par Linier af det omtalte Medlems Udtalelser. Med Hensyn til Høringskredsen, hvor der blev taget afskillige Sogne fra Randers og lagt ud til Høringskredsen, udtalte han: "Man har gjort det for at skaffe nogle saa flere Bykredse, da det er Byerne, som ere forurettede, og der er ingen Tvivl om, at allerede om 3—4 Aar har Randers igen den Størrelse". Med Hensyn til Holstebrofredsen udtalte den ærede Ordfører: "Naar Holstebrofredsen ikke er taget med, er det af den Grund, at der ikke kunde tages noget fra den Kreds, da der ikke var noget Sted at lægge det hen, og vi ikke kunde oprette en ny Kreds uden at sammenblande Ringkøbing og Viborg Amter. Der var ogsaa den Grund, at Holstebro ikke hører til Landets største Købstæder, og det er altsaa ikke noget Punkt, hvor man kunde imødefomme Købstæderne". Det viste sig altsaa ved 1ste Behandling i det andet Ting, at Lovforslaget gif i den Retning, at Købstæderne skulde begunstiges. Da man saa kom længere hen til 3dje Behandling, hørte vi noget andet gøres gældende. Vi vide jo nok, at ethvert Lovforslag, som skal have et godt Lov paa sig i disse Tider, skal smage agrarisk, og det var vel vanskeligt at faa det til at rime sig her, men alligevel kunde det samme ærede Medlem af det andet Ting udtale, at bedre agrarisk Lovforslag havde aldrig ligget paa Tingets